

quia quod non est à deo, stare non potest, dissoluuntur impedita Satanae. ¶ Quae est enim nostræ spes, aut gaudium, aut corona gloriae, nonne uos coram domino nostro Iesu in aduertu eius? **Vos enim estis gloria nostra & gaudium.**) Manifestum est, quia perfectio discipulorū gaudium & corona magistri est. Hi enim sunt qui labores fructuum suorum edituri sunt, fructum enim magistri discipulus est obediens, cuius dum bona conuersatio proficit magistro, fructus sui ædet laborem. **Labor enim discipuli in opere bono, coronam dat magistro iude Christo.**

CAPUT III.

IDCIRCO iam non tolerantes, optimum duximus ut Athenis soli delinqueremur, & misimus Timotheum fratrem nostrum, & participem operis dei in Euangelio Christi, ad hoc, ut & uos confirmet & deprecetur pro fide uestra, ne quis moueatur in his pressuris. Ipsi enim scitis, quia ad hoc positi sumus. Nam & cum apud uos eramus, prædicabamus uobis passuros nos pressuram, sicut factum est, & scitis.) Desiderijs supramemorati causas expressit. Idcirco enim præsentes esse apud eos uolebant, ut animos eorum firmarent, ne quis ex his scandalum pateretur de pressuris apostolorum, ut quanta signa facerent, aliquando infirmarentur, ita humiliari, ut uerberibus & uinculis subiiceretur. Ad quantum excusandam, Timotheum missum testatur, idoneum doctorem, qui ostenderet hinc merita crescere Christianis, si pro nomine domini passi, gratias agant, à quo huius rei mercedem expectant, simulque preces deo fundarent, ut stabiles essent. Quam persecutionem idcirco se passuros prædicauerant, ut per id quod præscientiam huius rei habere se protestarentur, posse se effugere, & declinare has iniurias approbarent: sed quia spes magna in his est, ideo illatas sufferre quidem libenter.

¶ Ideo & ego non tolerans amplius, misi ad hoc, ut cognoscerem fidem uestram, ne quomodo attentauerit ille tentator, & inanis fiat labor noster.)

Istud propter quosdam dicit, qui possint sedaci asturia
Satanæ, q[uo]d in omni plebe est pars firma & infirma, quo-
rum causa sollicitus erat, ne amitteret fructum credulita-
tis eorum. Et quia diutius passus non est, nescire se quid
certius ageretur circa illos, misit Timotheum episcopū
a se creatum, a quo posset certum scire. ¶ Modo autem

Cum uenisset Timotheus ad nos a uobis, & annunciasset
nobis fidem & charitatem uestram, & quoniam memo-
riam nostri habetis bonam, semper desiderantes nos ui-
dere, sicut & nos uos, ideo consolationem sumus adepti

fratres in uobis super omni necessitate & pressura nostra
per uestram fidem, quia nunc uiuimus, si uos steteritis in
Christo.) Declarauit cur a lacri sermone scribat ad eos.
Ideo enim nuncio ueniente, & firmitatem deuotionis il-
lorum in fide & dilectione Apostoli declarante, latus fa-
ctus de communi concordia, scribit ad eos, securum ha-
bens fructum fidei, & bona conuersationis eorū. ¶ Quā

Genitio gratiarum actionem possumus referre deo de uo-
bis super omni gaudio, quo gaudemus propter uos corā
deo nostro noctu dieq[ue] abundantissime orantes, ut uide-
amus faciem uestram, & suppleamus quæ desunt fidei ue-
stræ.) Nihil dicit tam dignum, quod sufficere possit ad

compensationem acquisitæ salutis ḡetium. It quoniam
prouexerant se persecutoria fidei, & actu uitę melioris,
magis ac magis cupit eos uidere, ut ea quæ ad perfectio-
nem illorum pertinet ediscant sacramenta scilicet rerū
spiritualium, quæ facile publicari non debent, ut scirent
quis & quām immensus est quā iudicem sperabāt. Aliud
est enim fidem accipere, & aliud expositionem fidei. Al-
tera enim disputatio est de natura patris & filij, & alia
de personis. Pater ingenitus est, filius uero genitus. Quā-
rum ad personas pertinet, diuersum uidetur, cum sit in-
diuidua unitas naturæ. Unitas enim non in persona est,

sed in substantia. Spiritus autem sanctus nō degener pu-
tetur, quia tertius ponitur. Qui ergo de secunda perso-
na non ambigit, admittit & tertiam. Ipse autem deus
& pater noster, & dominus noster Iesus Christus dirigat

witam